

като прія Ститона и Мистика весма гордо, отпустина ги назадъ, безъ да прѣговори съ тѣхъ. Обаче грѣбвало да ся покоряватъ на исканіе-то на гордый Царь. За това опрѣдѣлихъ да ся видятъ извънъ града, на бряга на море-то, който ся наричаше Космидіевъ брягъ, дѣто Императоръ-тъ стори намѣреніе да отиде по море. За това тамъ на водъ-тѣхъ бѣше направена прилична-та на това вижданье палатка, зашто всички-та сушя бѣше зафаната отъ Българе; а пакъ Императоръ-тъ ся бояше да ся найде между непріатели-ты.

Между това въ всички-ты цркви Константинопольскы ставахъ катадневно молебни, заради дано помогне Богъ да заключатъ спасителенъ миръ. А пакъ въ Влахернѣ ся продължаваше деня и ноця молебно Бдѣніе; тамъ ся моляше самъ Патріархъ, Николай. Императоръ Романъ прѣскрѣбенъ отъ критическо-то положеніе на Господарство-то и Столицѣ-тѣхъ, и самъ отиде на това Священно мѣсто, дѣто обляхъ съ слъзы, падаше на земь-тѣхъ (*ad preces manus extendit, deinde, proinus in terram cadens, sacrum lacrimis pavementum irrigavit*, сир. моляше ся, като вдигаше къмъ небе-то рѣцѣ, падаше на земь-тѣхъ и ѣхъ мокряше съ слъзы); като нѣмаше доста земны силы, просяше небесяхъ помощь, и послѣ като отвори Священный кивотъ, и като извади изъ него ризѣ-тѣхъ на Божіихъ Матерь, турнѣхъ ѣхъ отгорѣ на главѣ-тѣхъ си.

Най послѣ настана день-тъ да ся видятъ. Императоръ-тъ, като ся прѣдаде на явиѣ, спорядъ мнѣніе-то му, опасность, повелѣ да натѣкнѣтъ за всякий случай всякий флотъ съ войскѣхъ, подъ защитѣ-тѣхъ, на коѣхъ-то, като го испратихъ членове-ти на Сената, отплува изъ пристанище-то на опредѣлено-то мѣсто. Тамъ распрѣдѣли латѣхъ, чыкаше да дойде Царь-тъ изъ лагерьа. Чыканіе мѣчително; зашто Самодръжець-тъ Римскый бѣше принуденъ да проси милость отъ владѣтеля Българскый. А Царь-тъ ся маяше съ приходжаніе-то като Аттила, като Каранъ. Това было на 9-ый на Септемврія.

Най послѣ въ четьре часа слѣдъ пладѣхъ, сапикасахъ отъ корабы-ты, че ся показахъ дѣгы-ти рядове на Българскѣхъ-тѣхъ войскѣхъ, Това былъ Владимиръ съдруженъ съ едиѣхъ